

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesarjevič Rudolf.

„N. Fr. Pr.“ dobila je od kompetentne strani sledeče avtentične vesti o katastrofi v Mayerlingu:

V ponedeljek dne 28. januarja odpeljal se je cesarjevič sam z Dunajskim fijakerjem v Meyerling. Njegova pot peljala je čez „Grünen Baum“ in Hochrotherd. Pri Badenu se mu je ustavil voz in ga dolgo ni bilo moč spraviti dalje, cesarjevič sam je napenjal vse moči, da je z lastno roko premaknil kolo, ki se je bilo udrlo v zemljo. Cesarjevič je bil silno utrujen, močno se je potil in čez nekaj časa začel ga je tresti mrz. Mrz ga je neprestano tresel, če tudi je cesarjevič z višine pri „Heiligenkreutzu“ hitro šel peš v Mayerling. Tu je cesarjevič večerjal s princem Koburškim in grofom Hoyosom. Bil je vesel, a rekel je, da pojde zgodaj spat, ker je nahoden, da se bode dobro spotil.

Drugi dan zjutraj v torek bil je napovedan lov. Cesarjevič ni prišel in se je opravičil, da zaradi prehlajenja ne more na lov. Princ Koburški in grof Hoyos lovila sta sama. Ko sta se vrnila, našla sta cesarjeviča mnogo boljšega, dolgi ponočni počitek mu je dobro del; bil je veselejši nego zadnji čas. „Bolje mi je“, rekel je „toda k obiteljskemu kosilu pa vendar še ne morem; opraviči me“, obrnil se je proseč k princu Koburškemu; „izroči moj poljub očetu in materi, pozdravi mi Stefanijo in Liziko ter ne govori mnogo o mojem zdravju.“

Princ Koburški odpeljal se je takoj na Dunaj; ko je prišel, bila je cesarska obitelj zbrana pri kosilu. Bili so jako vznemirjeni, kajti mnogo povablencev ni bilo, če tudi je že bila minula napovedana ura. Bilo ni cesarjeviča in cesaričinje. Ko je ustopil princ Koburški, šel mu je cesar vznemirjen nasproti rekši: Za Boga, kje je pa Rudolf? Princ Koburški pomiril je očeta. „Cesarjevič je malo bolen, toda ni nobenega povoda za kake resne skrbi. H kosilu ne more, toda bode najbrž kmalu zavrsem zdrav.“ To trenotje ustopila je cesaričinja, pokazala je brzovjavo cesarjevičevo, v katerej jej pravi, da naj pojde brez njega k kosilu kajti on se je prehladil pa ni hudo bolen.

Drugo jutro, dne 30. januarja zvonil je cesarjevič ob 7. uri zjutraj kamornemu slugi Loscheku. Ko ta ustopi, ležal je cesarjevič v postelji ter mu je naročil naj vse pripravi za lov, ki bi se bil imel začeti v ponedeljek ob polu osmi uri. Loschek je imel vse urediti ter odposlati vozove na določena mesta. Kamorni sluga upal si je ugovarjati, da sam ostane v bližini Njega cesarske visokosti, pa velel bode lovcu, da vse priredi. „Ne! Ne!“ odgovoril je cesarjevič, „potem nastanejo le zmešnjave“. Loschek moral je sam vse pripraviti. Cesarjevič ostal je sam. Ob polu osmih vrnil se je Loschek in je trkal na vrata, da bi cesarjeviču sporočil, da je vse pripravljeno. Iz cesarjevičeve spalnice ni bilo odgovora. Trkal je večkrat, toda zaman. Okolu osmih prišla sta princ Koburški in grof Hoyos v grad. Na njihovo vprašanje po cesarjeviči odgovoril je Loschek, da Njega cesarska visokost, kakor se kaže, trdno spi, trkal sem večkrat, pa nesem dobil odgovora. Sklenili so še nekaj časa čakati, potem pa energičneje poskušati, da zbude cesarjeviča.

Ko so močnejše trkali na vrata, pa ni bilo nobenega odgovora, začelo jih je skrbeti. Po kratkem posvetovanji sklenili so princ Filip Koburški, grof Hoyos in kamorni sluga, da odpro s silo vrata. S skupnim prizadevanjem se jim je posrečilo, da so odlomili srednjo obojnico in tako skozi luknjo segli na notranjo stran ključavnice ter odprli vrata.

Strašen je bil prizor, ki se je pokazal ustopivšim. Cesarjevič je v samej srajci ležal na postelji, zgornjo telo je viselo čez rob postelje, leva roka je visela doli, kakor bi bila zlomljena, dotikajoč se skoro tal ter na ustnih bile so videti kaplje krvi.

Prvi se je približal k postelji kamorni sluga Loschek ter je zakričal: „Jezus Marija, Njega cesarska visokost otrovala se je s strihininom!“ Hotel je namreč vedeti, da pri otrovanji s strihininom stopi kri z ust. Vsi trije so se umaknili prestrašeni v sosedno sobo. Tu se je sklenilo, da grof Hoyos odpotuje takoj na Dunaj, da sporoči na dvoru o katastrofi. Princ Koburški in sluga Loschek sta pa hotela počakati oblastvene komisije in paziti na

to, da se kdo poprej ne dotakne mrtveca in ne pojde v sobo. Poleg cesarjevičeve postelje stal je ročast svečnik, na katerem so bile sveče. Princ Koburški zapazil je skozi odprta vrata, da so sveče že dogorele in se začenja plame prijemati papirnih manšet. Da zabranita požar, šla sta princ in sluga še v sobo, v katerej je ležal mrtvec ter pogasnila sveče.

Glava je globoko visela. Iz usten je tekla kri, ki je rosila tla. Še le sedaj sta opazila, da ima strelno rano na čelu, da je glava razklana, in da desna, povešena roka drži revolver. S tem je bilo oprovrženo prvotno mnenje, da se je otroval.

V tem je grof Hoyos bil z vozom ostavil Mayerling ter odpeljal se v Baden, od koder je hitro odposlal zdravnika, dr. Mühlleitnerja na kraj nesreče, ter je dalje potoval na Dunaj. Prisedši na dvor, sklenil je strašansko vest najprej sporočiti cesarici. Prizadevajoč se, da opravi strašno nalogo kolikor se da prizanašajoč, naznanil je najprej, da je cesarjevič težko zbolel. Na prigovarjanje prestrašene cesarice, da naj pove natančnosti, povedal je, da je cesarjevič mrtev. Ko se je hotela oddaliti, da pove cesarju strašno vest, rekel je še: „Vašemu velečastvu imam še nekaj strašnejega povedati.“ „Cesarjevič se je otroval.“

„Tega pa ne morem cesarju povedati“, odgovorila je cesarica. In res je cesar še le zvečer zvedel, da je cesarjevič z lastno roko končal življenje svoje.

Popoldne prišli so v Mayerling, katere je poslal najvišji dvorniški urad, da na mestu pregledajo, kaj se je zgodilo. Konstatovali so, da se je prestolonaslednik sam umoril, potem so pa položili mrtveca v krsto, katero so pripeljali z Dunaja. Vsa pisma vzeli so v varstvo. Bilo je več nedavno pisanih pisem, jedno na cesarja, jedno na cesarico in jedno na cesaričinjo, toda poslednje pisano bilo je že pred osmimi dnevi.

O izidu komisije bilo je posvetovanje na dvoru, pri katerem se je sklenilo, da se resnica priobči javnosti, na kar je izšla znana objava v „Wiener Zeitung“.

LISTEK.

Sužnji v literaturi.

Spisal Aleksander Dumas, sin.

Glejte ga, nesrečnega mladiča, z nagubanim obrazom, z osivelimi sencami, s čudno nabranimi usti, z nesigurnim pogledom. Rojen je bil, da bi vesel in prost hodil za plugom ter s ponosno rokó sejati seme za prihodnjo žetev. Zvečer bil bi doma poleg gorke peči užival kruh, ki ga je pridelal čez dan. Vsak korak, vsak gib pomagal bi mu bil pridobivati to, kar bi trebal za življenje, ustvaril mu življenje . . .

Sedaj ga pa pogledajte, tukaj v velikem mestu, kakó sedi v svoji ozki, zaduhli sobi, oddaljenega od slehernega življenja; kakó si noč in dan glavo stiska z obema rokama ter jo gnete na vse načine, da s potom prihajajo ven pripovedke, dogodki in domnevanja za željno množico, ki sesá njegovo dušo ter se obrne na drugega, ako ne dá več sokú.

Prej ali slej bode ta mož poročil se s Henrieto d' Arthur, možu dal zasačiti ljubimca, tega otroval, onega žiljotinoval, in pri tem se mora po navadi zanimljivost vedno vagati do konca dejanja in feuilletona. Po vrsti prodaja on ljubezen, ljubo-sumnost, solze, zgodovino, pravost, hvalo, raz-

žaljenje, dvoumnost, vero, reklamo, zlobnost, jezo, poezijo, izprijenost — od dveh do pet soldov za vrsto — kakor že to zahteva ukus čitatelja, tendence časnika in časovne razmere.

Použivši kapital svojega duhá in znanja, živel bode o kapitalu koga drugega: planil bode stare komedije; prišel bode starim romanom nekaj novih krp ter jih potem prodajal za nove; pogrel bode ostanke, ki so padli z mize starih stoletij. Jedel bode knjižnice in goital starinarske knjigotržnice. Treba mu je idej, anekdot, dovtipov, veselosti, slave, denarja! Hitimo, pridobiti si je treba ime! Ako imaš ime, imaš zveze. Imaš li zveze, imaš li imetja! Imaš li imetje, imaš tudi — prostost!

Prostost! To so sanje sleherne minute, sanje, ki se ne dajo izpolniti! A časopis priganja; gledališče ne more čakati! Delala bodeva dva skupaj, delali bode mo trije! Delali bode mo cele noči! Kaj pa moč? Pili bode močno kavo. In razpoloženje? Pili bode mo vino ali pa malo žganja, ako bi vino utegnulo odreči. Delajte, možjani človeški, proizvajajte strani, stavke, vrste, obrnite se stokrat na dan, delajte najdivotnejše preobrate in kozolce; nape-njajte se kakor goba, ožemajte se kakor citróna — dokler se ne posušite, dokler vas blaznost ne pretrese, kakor vihar drevó v ravnini, dokler vas otrpelost ne zveže s svinčnimi vezmi, dokler ne

pride izdelanost in dokler smrt vsega skupaj ne končá . . .

Umrí je. Ljudje vró k njegovi hiši, mnogo jih je, ki so ga poznali. Tam najdejo nered, pomankanje, bivšo ljubico, s katero se je morebiti nekoč, ko je bil lirično razpoložen, poročil, nesrečne otroke, ki so že črno oblečeni, čudeč se debelo gledajo ter pri vsaki priliki plačejo. Še vedno diši tukaj po včerajšnjem tabaku. Kak strasten kadilec je bil! Siromak! Ljudje so mu pravili, da mu škoduje, a on se ni mogel odvaditi . . .

Nekaj prijateljev spremi ga na pokopališče; na njegovem grobu ta ali oni ima govor; naposled mu povezejo na nos ploščat kamen; potem gredo nazaj v hišo žalovanja ter tam iz uljudnosti popijó nekaj vina; o njem napiše se par vspodbudnih nekrologov; ljudje vlačijo na dan spomine o njem, raztelesijo ga po pravilih ter ga v koščkih prodajajo dva ali tri dni, in tako živé o njem. Za njegov spomenik pričnó nabirati, a kmalu zopet nehajo, ker se pokaže, da se nikdar dovolj novcev ne bode nabralo. Pišejo ministerstvu ter dobé borno pokojnino za vdovo in malo darilo za jednega izmej otrok. Potem pa morajo sami zopet pričeti tisto vrtoglavo životarenje, ki je njega umorilo. Srečno, ti slavni mož jednega leta, jednega meseca, jednega dne! Izginil bodeš, ni sledu ne ostane za teboj.

Ozirajoč se na postavna določila so zato zakonito poklicani zdravniški strokovnjaki dne 31. januarja razparali truplo Nj. c. in kr. visokosti prevzvišenega cesarjeviča Rudolfa in se je na podlagi zapisnika o razparanju izdala izjava s podpisom zdravnikov, ki so se udeležili razparanja, katera slove:

I z j a v a.

1. C. in kr. visokost prevzvišeni cesarjevič umrl je za razdrobljenjem lobanje in sprednjih delov možganov.
2. Lobanjo je zdrobil strel v desno sence spredaj.
3. Strel iz revolverja srednjega kalibra je lahko napravil opisano poškodovanje.
4. Krogla se ni dobila, ker je ven šla skozi ljukno za levim ušesom.
5. Ni dvoma, da se je Njega c. in kr. visokost sam ustrelil in da je smrt nakrat nastopila.
6. Prezgodnje zraščanje stikov temena in lobanjaste venčne zveze, nenavadna globočina prostornine lobanje in takoiimenovanih prstastih utisov na notranji strani kostij lobanje, viduo oploščene možganinih zavojev ter razširjenje možganske votline, ki navadno kažejo nenormalno duševno stanje, opravičujejo sklep, da se je cesarjevič usmrtil o omračenju duha.

Dvorni svetnik E. Hofmann l. r., profesor sodnjega zdravilstva.

Profesor dr. Ivan Kundrat l. r., predsednik patološko-anatomičnega zavoda, kot razparalec.
Profesor dr. Herman Widerhofer l. r., domač zdravnik.

Od najvišjega dvorniškega urada Nj. c. kr. apostolskega veličastva.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. februarja.

Včeraj imeli sta predsedstvi obeh zbornic **državnega zbora** posvetovanje, kako naj se zbornici udeležita cesarjevičevega pogreba. Ker je kapucinska cerkev premajhna, se nekda zbornici korporativno pogreba ne udeležita.

Kakor pišejo nemški konservativni listi, ne bode minula sedanja državnozbornska doba, da ne bi **šolsko vprašanje** storilo znatnega koraka dalje. Potem takem je pričakovati, da se bode državni zbor v kratkem bavil s to zadevo. Slovanski poslanci bodo tedaj morali biti jako oprezní, da se šolski zakoni ne spremené le Nemcem v korist.

Vnanje države.

Poslednji čas so razni listi vedeli povedati, da so odnošaji mej **bolgarsko** vlado in **Turčijo** jako napeti. Iz tega so nekateri optimisti že sklepali, da bode kmalu princ Ferdinand ostavil Bolgarsko. Govorilo se je, da sultan ni hotel vsprejeti princesinje Klementine. Koliko je bilo resnice v vseh teh vesteh ne vemo, a zadnje prihaja iz Sofije vest, ki kaže, da je sultan zopet prijaznejši princu Ferdinandu in mu je poslal tri arabske konje v dar, katere so že prignali v Sofijo. Omeniti moramo, da misli „Russkoje djelo“, da se stvari v Bolgariji ne bodo še tako hitro preobrnilé, naj na-

Sedaj spi v miru, trudni mož, večna moč te je objela...

To je pekel, to je ječa, v katero se vrže na stotine mladih ljudi, bôdro smijoč se, polnih dobre nadeje, prevarjenih od sijajne vnanjosti, uverjenih, da tu najdejo srečo in slavo, kakor se najde voz na cesti, namesto da bi se oklenili tihega, potrpežljivega, sigurnega dela, ki dela ljudi krepke, vesele, čislane, koristne in dobre.

Jaz sam, ki pišem te vrstice, prebrodil sem tisto grozno močvirje, ki leži na začetku te poti; ostavil sem jih, mrzličnih in preplašen od tega, kar sem videl. Še vedno izpreletí me groza, ako se moram po kakovem naključju znova za kratko trenotje vrniti v ozračje časníkov, bodi si, da staremu drugu stisnem roko, bodi si, da sem prisoten, ko naložé njegovo telo ter je spravijo tja, kjer se ne bode več potil in ubijal do smrti. Jaz bi bil že davno mrtev, da sem moral ostati pri tem poklici. Hvala Bogu, da me je razsvetlil, da sem ostavil to pot, in da mi je pomanjšal kazen! Ne! Dante, kateri se vedno navaja, kadar se govori o groznih mukah, ni mogel v tistem časi, v katerem je živel, naj je bil čas še tako buren, niti iznajti, niti misliti si tega pogubljenca duševnega dela, ki sam svojo glavo valí, kakor je Sisypsus valil skalo, ki tolče ž njo ob trdo zidovje, da bi izkresal iz nje poslednjo iskro.

Posl. V.

rod tudi sovraži princa Ferdinanda. Bolgarsko vprašanje ni zavisno od razmer v deželi in se bode reševalo zunaj Bolgarije. Dokler ni to vprašanje rešeno, je Bolgarija ključ vsega orijentskega vprašanja. Tu gre zato, ali bodeta prijatelj Avstrija in Nemčija, ali pa Rusija. Kakor hitro bi Rusija dobila večji upliv v Bolgariji, bil bi nakrat njen upliv odločilen po vsem Balkanu. Drugi listi pa tudi mislijo, da bi z odstranjenjem Koburžana zmešnjave v deželi ne bile poravnane. Kdo ve, če bi Battenberžan se ne vrnil v Bolgarijo. Če bi bil pa tudi voljen Rusiji prijazen knez, se pa ne ve, če bi ga potrdile druge velevlasti. Če ga bi ne potrdile, se bi pa legitimno stanje v deželo ne povrnilo. To so uzroki, da Koburžan tako dolgo vlada v Bolgariji.

V četrtek bila je v zbornici **francoske** kaj burna debata. Po galerijah je bilo polno občinstva ker se je govorilo, da k tej seji pride tudi general Boulanger, katerega pa ni bilo. V diplomatičnej loži bil je nemški veleposlanik grof Münster in več drugih diplomatov. Prvi je govoril radikalec Jouvencel, katerega govor ni napravil nobenega utisa. Govoril je tiho, da se je njegov govor jedva slišal v velikem hrupu, ki se je začel. Za njim je stopil na govorniški oder ministerski predsednik Floquet ter izjavil, da predloži zakon, da se uvedejo zopet volitve po okrajih za zbornico, predno bode odgovoril na Jouvencelovo interpelacijo. V zbornici nastal je velik hrup, Boulangerjevi pristaši so glasno zahtevali, da se zbornica razpusti, drugi so kričali, da hoče vlada premeniti volilni red, ker se boji Boulangerja. V zbornici nastal je tak hrup, da ministerski predsednik ni mogel več govoriti, ter je ostavil govorniški oder. Ko se je hrup malo poglobil, je ministerski predsednik nadaljeval svoj govor. Razlagal je, zakaj vlada predlaga revizijo volilnega zakona, zavračal mnenje, da je vlada kriva izida Pariške volitve. Ministerski predsednik se je izjavil, da hoče vlada energično braniti republiko in bode, če bode treba, predložila še novih zakonov. Treba bode popolniti kazenski zakonik, ker so se začele razne zlorabe pri volitvah. Podmičenje se je pri volitvah začelo. Tiskovne svobode in pravice zborovanja vlada ne misli kratiti, pač pa bode strožje nadzorovala kolportajo in nabijanje plakatov. Govornik je dokazoval, da delovanje sedanje vlade ni bilo neplodovito. Vlada je pripravljena odstopiti, če ji zbornica več ne zaupa. Ko je končal ministerski predsednik, je nastal velik hrup. Cagnac je nazivljal vlado revolucionarno, ker hoče kratiti pravico občnega glasovanja. Boulanger ima pravico hrepeneti po predsedništvu republike. Hulbarel očita ministrom, da neso jedini in posebno napada vojnega ministra, Floquet zagovarja vlado proti napadam, Modier de Montjan zahteva, da se hitro naredi konec boulangizmu. Boulangerjev pristaš Laguere trdi da so Pariški volilci vsem prejšnjim Pariškim poslancem izrekli nezaupnico, ki naj torej odlože madate. 240.000 volilcev hoče reformatično pošteno republiko. Ker jih mnogo kliče, da bi bila republika zgubljena, če bi prišla Boulangerju in njegovim pristašem v roke, kliče Laguere: „Vi bi bili zgubljeni, ne pa republika“. Konec govora svojega razklada, od kod dobiva Boulanger denar za agitacije. Dajo ga državljani vseh departementov in Francozi v inozemstvu. Zbornici družega ne kaže, kakor da se razide, ko jo je javno mnenje obsodilo. Clémenceau trdi, da je bila pri volitvi v Parizu pobita republika. Njegov govor pa ni napravil nikacega utisa. Hotel je govoriti še Passy pa ni mogel, ker je bil v zbornici prevelik hrup. Nazadnje bilo je glasovanje, katerega izid je znan.

V četrtek predloži vlada **nemškemu** državnemu zboru predlogo, s katero bode zahtevala več milijonov za zboljšanje topništva. Nemška vlada je jedenkrat že mislila, da ne bode treba zahtevati novega kredita za topništvo, toda dogodki na Francoskem jo silijo, da se za boj dobro pripravi. Tudi mornarico hočejo jako povečati in preustrojiti. Ta zadeva je tudi zadnji čas jako pereča postala, ko so se odnošaji mej Nemčijo in Anglijo precej shujšali, ter ni nemogoče, da bi Angleži pomagali Francozom v vojni z Nemci.

Angleški list „Contemporary Review“ objavlja članek pod naslovom „Dinastija Bismarckova“. V tem članku jako hudo napada državnega kancelarja. Zdi se, da sta ta članek spisal Mackenzie in Morier.

Kakor poročajo potovalci došli iz **Sudana**, Mahdi ni ujel Emina paše temveč le jedno mejno garnizijo s tremi častniki, dočim se je Emin že bil poprej umaknil proti jugu. Odnošaji v Sudanu so pa jako zamotani. Mahdi zgublja zaupanje in se misli, da se ne bode mogel dolgo držati 5000 mož bi nekdo bilo zadosti, pa si Egipčani z nova osvoje Chartum.

Domače stvari.

— (Deželni odbor kranjski) je na krsto cesarjeviča Rudolfa položil krasen venec. Pri pogrebu bode deželni glavar g. dr. Poklukar zastopal deželni odbor.

— (Naučno ministerstvo) je odredilo, da bode jutrnji dan na vseh učiliščih prosto, da se bode šolska mladina udeležila črnih maš, ki se bodo služile po raznih cerkvah.

— (Deželni predsednik gosp. baron Winkler) odpeljal se je danes na Dunaj, da se udeleži pogrebne sprejeme cesarjeviča Rudolfa.

— (Javno sožalje) povodom cesarjevičeve smrti kaže se po vsem mestu. Ne le vsa javna poslopja, tudi mnoge zasobne hiše razobesile so žalne zastave. V mnogih prodajalnicah razpostavljena je cesarjevičeva podoba v žalnem okvirju, vsa oblastva, vsa društva izražajo zaporedoma svojo žalost pri deželnem predsedstvu. Tako: deželni odbor, mestni zastop Ljubljanski, trgovinska in obrtna zbornica, knezoškof dr. Misija stolnim kapitelnjom, notarska in odvetniška zbornica, prostovoljna požarna bramba, narodna društva „Sokol“, „Čitalnica“, „Narodni dom“, „Matica Slovenska“, „Glasbena Matica“, „Dramatično društvo“, kranjska hranilnica, kazinsko društvo, glavni zastop banke „Slavije“, uradništvo raznih oblastev, učiteljstvo raznih učilišč, c. kr. kmetijska družba, veteranski kor, društvo „Pravnik“, društvo zdravnikov, razni zavodi i. t. d.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) razposlala je danes naslednji list Ljubljanskim trgovcem in obrtnikom: Več trgovcev in obrtnikov javilo je podpisani trgovski in obrtniški zbornici, da bodo povodom nenadomestne izgube, katera je zadela presvetlega cesarja in cesarico, preuzvišeno cesaričnjo Štefanijo in vso Avstro-Ogersko o smrti Njega cesarske visokosti, nadvojvode cesarjeviča Rudolfa, zaprli na dan pogreba, t. j. v torek dne 5. februarja 1889. l. popoldne ob štirih svoje prodajalnice v znamenje žalosti in najglobokejšega sožalja. — To se naznanja na željo več trgovcev in obrtnikov p. n. trgovcem in obrtnikom.

V Ljubljani, dne 4. februarja 1889.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko:
M. Pakič, J. Murnik,
podpredsednik. tajnik.

— (Čudno!) Kakor čujemo, razobešene so v Mariboru, Gradcu in drugod na škofovskih palačah črne zastave. Da pa v Ljubljani nitega vidnega znaka sožalja, opaža se vsestransko in čujejo se ostri komentari. Občinstvo tudi ne umeje, zakaj se za pokojnim cesarjevičem po cerkvah ne zvoni. Ko vse odkritosrčno žaluje in pomiluje najbitkeje zadetega ljubljenskega vladarja, bi tudi cerkev ne smela zaostajati.

— (Imenovanje.) Kancelist pri c. kr. okrajnem sodišči v Trzinu g. Jakob Butalič premeščen je k c. kr. okrajnem sodišči v Radovljico in Fran Pleničar iz Novega Mesta imenovan je c. kr. kancelistom pri c. kr. okrajnem sodišči v Trzinu.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Grosuplje pri Ljubljani gospoda Josip Gorupa, veletržca na Reki. — Slava!

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) pristopila sta kot podpornika gospoda Albert Levičnik, c. kr. sekcijski svetnik v justičnem ministerstvu, in dr. Jos. Jelenc, odgojitelj, oba stanujoča na Dunaj. V 27. šte. „Slov. Naroda“ napominani prijatelj imenovanemu društvu je g. Peter Mayr ml., posestnik v Kranji, ki je s svoto petdeset goldinarjev pristopil kot ustanovnik podpornemu društvu. Presrečna hvala vsem trem prijateljem ubožnih slovenskih visokošolcev na Dunaji!

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Kak sad obrodi pazljivo čitanje po tej družbi izdanih spisov in izvestij, spričuje vesela vest, ki jo je vodstvo prejelo po marljivem tajniku V. B. podružnice „Gorenjska Dolina“. Posestnik, 80 let stari fant Jožef Košir iz Kranjske gore je prebravši družbene spise, izročil omenjenemu gospodu državno obveznico za 50 gl. z obrestmi od l. 1886. proseč, naj jo pošlje tako koristni in potrebni družbi sv. Cirila in Metoda. Z zahvalnostjo beležec ta rodoljubni dar pristavljamo: Bog daj Slovincem dosti tacih starih — pa tudi mladih — fantov.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani.) Dne 2. t. m. imel je društveni odbor svojo prvo sejo, da si voli načelnikovega namestnika, tajnika, blagajnika in da se sestavi uredništvo „Slovenskega Pravnika“, ki ga odslej kot svoje glasilo izdaja društvo. Zbrali so se vsi tukajšnji odborniki, potem jeden vnanjih dež. sodišča svetnik g. B. Trnovec iz Trsta. Namestnikom načelnika se je imenoval dež. sod. svetnik gosp. Janko Vencajz, tajnikom gosp. dr. Danilo Majaron, a blagajnikom gosp. c. kr. notar Ivan Gogola. Odsek za nadzorstvo lista je sestavljen od gg. Vencajza, E. Gut-

mana, pristava c. kr. finančne prokurature, in Ant. Levca, pristava c. kr. dež. sodišča. Urednika pa sta gg. dr. Fr. Papež in dr. D. Majarón; do poslednjega se je odslej obračati v uredniških rečeh lista, kakor do društvenega blagajnika g. Gogala v upravnih zadevah.

— (Iz Kamnika) se nam pišejo nezaslišane in komaj verjetne vesti. Mnogo črnih zastav je videti na javnih in privatnih poslopih, ki so se razobesile na prvo zanesljivo poročilo o cesarjevi smrti. Tudi na zvoniku farne cerkve je bila dolga žalobna zastava. Ko pa je v petek zvečer došla „Laibacher Zeitung“ in so gospodje v farovi in okoli njega zvedeli vzrok smrti ljubljene pa nesrečnega visokega mrliča, so gospod Murnik zavpili: „Zdaj pa ne bomo več zanj molili“. Kmalu potem se je črna zastava na zvoniku skrila. Olikane ljudi je ta demonstracija hudo spekla. Županstvo naše si ni upalo poseči vmes in tako je bil zastopnik vlade primoran lotiti se stvari. Šel je vprvo k dekanu, pa ni nič opravil, šel je v drugo in ga pripravil, da je zopet smela na dan črna zastava. V samostanski cerkvi se je toplo molilo za Visokega mrliča, v farni cerkvi ni bilo Očenaša skozi usta, katera tako rada sadijo božjo previdnost.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj peti večer v soboto 9. t. m. v restavraciji „Zur goldenen Kugel“ I Am Hof šte. 10 mezzanin. — Čital bode g. Fran Svetič: „Nekaj o napredku“. Začetek ob osmi uri. — S tem vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci, da se udeležijo v obilnem številu tega večera.

— (Iz Žužemberka) se nam poroča, da je gospod Josip Gorup, dobrotnik Slovencev, bil v javni seji dne 16. januarja l. 1889. imenovan častnim tržanom.

— (Poziv gg. pomočnim uradnikom na deželi.) Odbor „Podpornega in bolniškega društva“ prizniva s tem vse one gg. pomočne uradnike, katerim so se doposlala te dni po pošti društvena pravila, da jih vsak pazno prečita, za tem pa v svojem krogu prečitati dá tudi drugim kolegom. — Pristop k društvu izjavi vsak s tem, da spolni na dotični, tem pravilom priloženi „pristopnici“ — na kateri je prostora za 4 do 6 udov, — določno in natanko vse rubrike, zlasti pa zadnji dve, gledé katerih nam je opozoriti, da je jedna bolj važna od druge, in da le oba oddelka skupaj obsegata in donašata udu popolno korist. To sprevidelo je tudi vseh dosedaj pristopivših 32 tukajšnjih udov! — Tako spolnjene in podpisane „pristopnice“ dopošljejo naj se za tem društvenemu odboru po pošti (v zavetkih s 5 krajcarsko znamko.) — Glede pošiljatve udnine omeniti nam je sledeče: Vsakemu pristopivšemu udu uplačati oziroma doposlati je, in sicer: Pristopnina, ki znaša za vsakega 1 gld.; — obrok (za bolniški oddelek) za mesec januar in februar po 50 kr. = 1 gld.; in četrtletni obrok za podporni oddelek 50 kr., skupaj 2 gld. 50 kr. Ta znesek pošlje se po poštni nakaznici društvenemu odboru. Ako bi se take nakaznice poslužilo več udov, je treba, da vsak svoje ime na kuponu dostavi, da blagajniku pri uknjiženju ne prouzročuje odveč pōsla. Slednjič prosi odbor vse gospode, ki mislijo kot udje temu važnemu društvu pristopiti, da se za to kmalu odločijo, sploh pa podpisane „pristopnice“ kakor tudi dotične denarne zneske do 10. febr. dopošljejo, da se jim zatem sprejemnice in pravila izročé, ker le na ta način bode mogoče odboru poslovanje redno opravljati.

— (Iz Cerknice.) Zaradi velike nezgode katera je zadela našo vladarsko hišo, se veselica, napovedana na 10. dan februarja t. l. ne bode vršila.

— (Odbor občine Gorenjelogaške) sklenil je v svoji seji dne 1. t. m. izreči sožaljenje povodom pretresujoče smrti Nj. c. in kr. Visokosti presvetlega cesarjeviča Rudolfa in je isto pismenim potom oddal gospodu c. kr. okrajnemu glavarju v nadaljno poslovanje.

— (Iz Ormoža.) Novoizvoljeni odbor Ormoške „Čitalnice“ se je v seji dne 30. januarja t. l. sledeče konstituiral: Gosp. dr. Anton Žižek, zdravnik, predsednik, g. dr. Ivan Gršak, c. kr. bilježnik, podpredsednik; g. Alojzij Mikl, trgovec, denarničar; g. Anton Porekar, nadučitelj, tajnik; čast. g. Fran Munda, kaplan, g. Vekoslav Kranjc, koncipijent in g. dr. Ivan Omulec, odvetnik — odborniki. Odbor je sklenil, da vsled nepričakovane prevelike nezgode za državo, izostane plesni venček, ki je bil na 6. t. m. napovedan. Sploh bodo v letošnjem predpustu veselice le redke.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. februarja. Pristop občinstva v dvorno kapelo, kjer leže cesarjevičevi posemeljski ostanki na odru, pričel ob 8. uri. Brezkončna, vedno ponavljajoča se množica ljudstva vrvi po ulicah, držečih k dvorni, črno prepreženi kapeli, kjer ima osobna garda častno stražo. Obnašanje ljudstva uzorno.

Dunaj 4. februarja. „Montagsrevue“, „Sonn- und Montagszeitung“, „Extrapost“, „Wiener Presse“ in drugi tedniki pridružujejo se v toplih nekrologih splošnemu žalnemu zboru častnikarstva Dunajskega. Nadalje so vence poklonili: kraljica Viktorija, princ in princesinja Waleska, princesija Beatrice. Minister Fejervary položil v imenu deželne brame ogerske krasen venec na krsto cesarjevičev.

Atene 4. februarja. Avstrijski cesar pooblastil je poslanika Kosjeka, naj kraljevi rodbini hvalo izreče za sožalje povodom žalostnega slučaja.

Atene 4. februarja. V sredo bode v katoliški cerkvi žalno opravilo, katerega se udeleži tudi kraljeva obitelj.

Razne vesti.

* (Poneverjenje na pošti.) Reservnega nadporočnika, bivšega poštnega načelnika v Neuhauselu in sedanjega poštnega oficijala v Tirnavi pri Požunu Frana Drach-a so 28. t. m. na poziv Požunskega poštnega ravnateljstva zaradi dolgo trajajočega poneverjenja pri poštinih nakaznicah prijel in zaprl. Poneverjena vsota je velikanska.

* (Otovanje.) V Boloniji izgrebli so 27. t. m. in sodnijsko pregledali truplo nekega pred malo meseci umrlega sluge pri podružnici narodne banke, ker se je zvedelo, da ga je ubežni blagajnik vitez Roncalli, o kojega poneverjenji smo že poročali, usmrtil, ker je prišel na sled njegovi slepariji. Raztelesenje mrtveca je pokazalo, da je sluga umrl v istini vsled otovanja.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V. Gosp. zbornični svetnik Fr. Ks. Souvan poroča, da je izpraznjenih pet cenzorskih mest pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani. Odsek nasvetuje, naj se predlagajo za popolnjenje izpraznjenih mest pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani naslednji gospodje: Josip Kordin, Josip Kušar, Em. Mayer, Arthur Mühleisen, F. M. Regoršek, Julij Zeschko, Mihael Pakiž.

Predlog je bil vsprejet.

VI. Gosp. zbornični svetnik Oroslov Dolenec poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala trgovski in obrtniški zbornici poročilo c. kr. okr. glavarstva v Postojni o ustanovitvi obrtnih zadrug v sodnem okraji Vipavskem in njih okolišu z vabilom, da se o tej stvari izrazi.

Dne 27. avgusta l. l. zbrali so se skoraj vsi obrtniki in trgovci sodnega okraja Vipavskega v Vipavi, kjer je poslanec zbornični natanko razlagal pomen in smoter zadrug. Po daljni razpravi izrekli so se navzočni za naslednje zadruge:

1. za zadrugo gostilničarjev in krčmarskih obrtov ter mesarjev,
2. za zadrugo vseh rokodelskih obrtov, izimši mesarje in vojeninarje, nadalje staviteljskih obrtov (mojstrov staviteljev, zidarjev kamenarjev in tesarjev), dimničarjev in podkovstva,
3. za zadrugo vseh obrtov na vodi, in sicer mlinarjev, žagarjev in stop za čreslo,
4. za zadrugo trgovskih in vseh drugih v prejšnjih zadrugah neimenovanih svobodnih in dopuščenih obrtov.

Odsek se je uveril, da so se obrtniki in trgovci Vipavskega sodnega okraja ozirali na določbe zakona in si uredili zadruge tako, da bodo brez ovir lahko uspešno delovale, ako bodo le odbori prav tolmačili zakon in pravila, o čemer pa ni dvojiti, ker so obrtniki kazali veliko zanimanje za snovanje zadrug. Ker je okoliš posamičnih zadrug primeren razmeram sodnega okraja Vipavskega, nasvetuje odsek:

„Slavna zbornica naj se v svojem poročilu do visoke c. kr. deželne vlade izreče za to, da se zadrugam v sodnem okraji določi oni okoliš, kateri so vsi udeleženci dne 27. avgusta 1888. l. izbrali. Predlog se vsprejme.“

VII. Gospod zbornični svetnik Makso Krenner poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala zbornici semenjski cenovnik v izjavo, ki ga je predložilo cerkveno predstojništvo v Bučki za tamošnje semnje z živino in blagom.

Z listino od 30. aprila 1842. leta priznal je Njega Velečastvo Ferdinand I. občini Bučki, v političnem okraji Krškem, staro pravico, da sme na leto obdržavati pet semnje za živino in blago.

Semenjsko pravico v Bučki imeli sta pred letom 1809 graščini v Pletarjah in Ruckenstein.

Z dekretom okrožnega oblastva Novomeškega od 10. decembra 1825. leta, šte. 11.060, bila je ta pravica župni cerkvi v Bučki na podlagi §§ 20 in 21 organizacijske naredbe od 23. junija 1814 (P. G. S. zvez. I., del II., p. 115) in gubernijalne kurende od 18. novembra 1824, šte. 16.120 (P. G. S. zvez. 6, p. 462) priznana iz pravnega uzroka, ker je oddajala stajališča na župno-cerkvenem zemljišči, in župna cerkev se je te pravice tudi res posluževala.

Da je bila rečena listina napisana na ime občine Bučke, a ne na ime tamošnje župne cerkve, zgodilo se je bržkone zaradi tega, ker neso tedanji občinski zastopniki podali pravih podatkov o semenjski pravici, in zaradi tega tudi občina ni nikoli zahtevala tržnine.

Po zakonu o zatiranji in odvratanji kužnih boleznij pri živalih od 29. februarja 1880. leta, drž. zak. šte. 35, morajo tisti, ki imajo pravico, obdržavati semnje, sami poravnati troške za zdravstveno nadzorstvo živinskih semnje. Ti troški so znašali leta 1886 za živinske semnje v Bučki 61 gl. 93. kr. Po tarifu od 25. novembra 1839 pobiralo se je tržnine.

Za veliko tržno lopo 20 kr. k. d. ali 35 kr. a. velj.

Za srednjo ali malo tržno lopo 6 kr. k. d. ali 10 1/2 kr. a. v.

Za konja 3 kr. k. d. ali 5 25 kr. a. v.

Za 1 govedo 2 kr. k. d. ali 3 5 kr. a. v.

Za 1 komad male rogate živine ali prešiča 1 kr. k. d. ali 1 75 kr. a. v.

Za lončarjevo stajališče 6 kr. k. d. ali 10 5 kr. a. velj.

Za košaro z blagom 2. kr. k. d. ali 3 5 kr. a. velj.

Nekdaj pozneje pristavilo se je, da je za les za majhne in srednje lope plačati 10 1/2 kr. a. v.

Ta tarif je nekoliko nedostaten, nekoliko z ozirom na troške, ki jih prouzročuje nadzorstvo živinskih semnje, premajhen in zategadelj ustanovilo je cerkveno predstojništvo sv. Matije v Bučki z 10. aprilom l. 1887. ta-le tržni cenovnik:

Od velike tržne lope	40 kr.
Od srednje „	20 „
Od majhne „	11 „
Za pridejan les	11 „
Od voza	10 „
Od košare z blagom	5 „
Od voza z blagom	20 „
Od 1 goveda	4 „
Od 1 telice ali teleta	3 „
Od velikega prešiča	3 „
Od malega „	2 „
Od kozla, ovce, koze	2 „
Od konja	6 „
Od žrebeta	3 „
Od lončarjevega stajališča	11 „
Od stajališča za krčmarjenje v šotorih	12 „

Za pravico, da sme kdo skozi tri leta imeti stajališča vedno na istem mestu:

Od velike tržne lope 2—3 gl. in male tržne lope 1—2 gl.

Zastop občine v Studencu, h kateri spada vas Bučka, pripoznal je v svoji seji dne 20. marca 1887. l., da tržne pristojbine pripadajo od l. 1825. cerkvi sv. Matije v Bučki, ker se semnji vrše na cerkvenem zemljišči. Cerkev je tudi imela dohodke od tega časa in je tudi poravnala troške. Občina je tudi pripoznala, da ni župna občina Bučka bila samostojna občina, ampak podobčina Studencu, in da je cerkev plačala pristojbine za tržni privilegij.

Ako primerjamo stari tarif novemu, vidimo, da so naslednji tarifi novi:

1. Od 1 voza — gld. 10 kr.
2. „ „ z blagom „ 20 „
3. „ „ koze, kozla, ovce „ 2 „
4. „ „ žrebeta „ 3 „
5. „ krčmarjenja v šotoru „ 12 „
6. Za pravico, da sme kdo skozi tri leta imeti stajališče na istem mestu:

- a) od velike tržne lope 2—3 gld. — kr
- b) „ majhne „ 1—2 „ — „

Ostali tarifi bili so neznatno zvišani, in sicer: jeden za 5 kr., jeden za 9 1/2 kr. četiri po 1 1/2 kr., jeden za 1 1/4 kr., dva za 1 1/4 kr.; jeden za 1/4 kr., jeden za 3/4 kr.

Ako primerjamo nove tarifne cene s pristojbinami, katere so bile določene za semnje z zakonom od 3. decembra 1868, dež. zak. št. 17, to ne dosežajo vse višine starih pristojbin, ne prekoračijo pa jih nikoli, četudi bi rekli, da si bodo nekateri sejmarji pridobili pravico, da smejo imeti svoje lope ali stajališča skozi tri leta zmerom na jednom mestu. C. kr. okr. glavarstvo krško priporoča, da se potrdi novi tarif.

Ker je odsek razvidel iz predloženih mu opisov, pa tržne pristojbine niso previsoke, in da tržni promet ni obremenjen z nobenimi drugimi davščinami kot z odškodnino za prepuščen prostor, za uporabo stajališč in za druge troške, ki so spojeni z obdrževanjem semnja, to more le priporočati, da se vsprejme predlog:

Čestita zbornica naj se v svoji izjavi do c. kr. deželne vlade izreče za potrjenje tržnega cenovnika za semnje z blagom in živino v Bučki.

Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Dijaška kuhinja v Celji.
 Za III. društveno šolsko leto 1888/89. so dalje darovali naslednji častiti in prečastiti daritelji:
 Filij Žigan na Polzeli 5 gld. — kr.
 Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu, postal je pokrovitelj in daroval (prej že 10 gld.) 40 " — "
 Slavna posojilnica na Laškem po g. Maksu Veršecu 30 " — "
 Fran Hrastel, župnik v Ribnici. 3 " — "
 Jurij Žmave, župnik v Reuškiku 2 " — "
 Krispin Krispinovič 2 " — "
 Dr. Karol Gelingsheim, c. kr. okr. sodni je pristav v Celji 5 " — "
 Makso Veršec, stava z g. dr. Gelingsheimom 2 " — "
 Lovro Vošnjak, župnik v St. Juriji ob j. ž. 5 " — "
 Vsem blagim dariteljem presrečna zahvala v imenu naše mladine in prosimo še daljnih milodarov.
 V Celji, dne 30. januarja 1889.
Makso Veršec l. r., **Mihael Vošnjak l. r.,**
 blagajnik. predsednik.

Loterijske srečke 1. februarja.
 Na Dunaji: 51, 12, 50, 40, 81.
 V Gradci: 64, 77, 62, 21, 8.

Tu je i:
 3. februarja.
 Pri **Malič**: Engel, Gessler, in Grünberger z Dunaja. — J. in K. Roka iz Tosta. — Klein iz Toplic. — Call, z dvema hčerama, z Dunaja. — Caudolini iz Rranja. — Kohnstamm iz Monakovga. — Fiala z Dunaja. — Gustin iz Rudolfovega.
 Pri **Slonu**: Caumuss iz Trsta. — Engel iz Kapošvara. — Jošt iz Zagreba. — Löw iz Prage. — Pirnat iz Zatičine. — Pollack iz Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	730.1 mm. 727.9 mm. 730.1 mm.	4.2° C 5.2° C 2.2° C	z. jz. m. jz. m. jz.	obl. d. jas. obl.	0.00 mm.
2. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	728.0 mm. 726.5 mm. 724.4 mm.	3.2° C 5.0° C 4.6° C	sl. vzh. brezv. sl. vzh.	obl. dež. dež.	18.00 mm. snega in dežja.

Srednja temperatura 3.9° in 4.3°, za 5.0° in 5.4° nad normalom.

Prodaja strojev za sukno in loden.

2 kontini	za sukno, a 20 nitij, 95 cm širokosti,
1 kožušni stroj	95 "
1 dvojna kontina	30 " 90 "
1 kožušni stroj	80 "
1 kožušni stroj za loden	87 "
1 kontina	87 "
1 močen predilni stroj, 180 vreten, 52 mm vretenske delitve,	
1 " 120 " 64 " "	
2 vretenski stiskalnici iz lesa,	
6 ročnih statev s sovalnicami in snovalnicami,	
2 široka strižna stroja, vse najbolj ohranjeno.	

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Št. 1427. (49—3)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1866., 1867., 1868. in 1869. rojenih domačih mladeničev pri magistratu razgrnjeni

od 1. do 8. februarja t. l.,
 da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oprostitev od dejanske službe ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 9. dan februarja ob 11. uri dopoldne
 v mestnej dvorani in da je vsakemu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 21. dan januarja 1889.

Dunajska borza
 dne 4. februarja t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 82.35	gld. 82.90
Srebrna renta	83.—	83.55
Zlata renta	111.10	111.30
5% marcna renta	97.95	98.35
Akcije narodne banke	888.—	892.—
Kreditne akcije	—	311.60
London	120.90	120.75
Srebro	—	—
Napol.	9.57	9.55 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	59.25	59.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	100	90
Ogerska papirna renta 5%	93	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Radolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	232	50

EDVARD

Z bridko žalostjo naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš presrečno ljubljeno sinko, oziroma bratca

EDVARD

danes ob polu deveti uri dopoldne, po mučnej vročinske bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajočce, v 15. letu svoje starosti, preselil se na oni boljši svet. Pogreb bo v nedeljo dne 3. februarja 1889. iz hiše št. 61 na Vidmu.

V Vidmu pri Krškem, 1. februarja 1889.

Matija in Julijana Šušteršič,
 stariši.
Anton Julijus,
 bratec. (74)

VIZITNICE
 priporoča
 „Narodna Tiskarna“
 po nizke ceni.

Zahvala in priporočilo.

Uljudno se zahvaljujemo za dosedaj v tolikej meri skazano zaupanje, usojam se naznanjati, da sem po nesreči po požaru danes otvoril svojo novo, dobro preskrbljeno prodajalnico ter se priporočam, zagotavljam najsolidnejšo postrežbo in nizke cene, najbolj svojim častitim kupovalcem z svežo svojo zalogo

specerijskega, materialnega blaga, barv in železja.

(58—2) Z velespoštovanjem

J. Schlaffer,
 prodajalnica specerijskega, materialnega blaga, barvin železja.

Zahvala.

Gospodu Petrovčiču, dekanu Moravskemu, vsem častitim duhovnikom, Kolovračanom in vsem drugim, ki so spremili mojega prerano umrlega sina

ANDREJA,
 župnika na Kolovratu,

k zadnjemu počitku ter tako ublažili pregrenko bol. —

Večna hvala!

V Sodražici, dne 2. februarja 1889.

Ivan Pogorelec
 v imenu cele rodbine. (75)

Zahvala.

Vsem onim, kateri so nam mej boleznijo in o smrti naše preljubljene hčerke

ALBINE

pismeno ali ustno svoje sočutje izrazili, kakor tudi dariteljem prekrasnih vencev in za mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku, najsrčnejša zahvala.

V Ljubljani, dne 2. februarja 1889.

(76) **Rodbina Kokalj-eva.**

Dekle

za šivanje na Howe-šivalni stroj in prodajalniške posle **vsprejme takoj Anton Obreza** v Selenburgovih ulicah št. 4 v Ljubljani. (77—1)

Posebna zahvala.

Slavnej ces. kralj. privilegovanej avstrijskej zavarovalnej družbi

„DONAU“
 na Dunaji,

za zavarovanje proti ognju, življenja, blaga pri prevažanju in zrcal povodom krajno zadovoljive povrnitve požarne škode, ki je zadela posestvo moje dne 2. t. m., izrekam posebno zahvalo.

Sv. Lenart pri Hrastniku, v januarju 1889.

Jan. Meke,
 zemljišni posestnik in trgovec.

Ferd. Roš,
 priča.

Fran Kallan,
 priča.

Da je res, potrjuje županstvo v Trbovljah:

Logar,
 občinski glavar. (69)

L. S.